

Sygn. akt VU 5/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : st. sekr. sądowy Aldona Fojcik

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy S. M.

przy udziale zainteresowanego A. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 grudnia 2015 r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10 listopada 2015 r. do 18 listopada 2015 r.

Sygn. akt V U 5/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku, znak (...) - (...)/ (...), nr sprawy (...) (sprostowaną decyzją z dnia 24 lutego 2016 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. obniżył ubezpieczonemu S. M. wysokość zasiłku chorobowego o 25% za okres od 10 do 18 listopada 2015 roku oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 do 7 grudnia 2015 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony wykorzystał okres zasiłkowy z dniem 3 grudnia 2015 roku. Nadto, zaświadczenie lekarskie za okres od 3 listopada do 7 grudnia 2015 roku zostało wystawione w dniu 9 listopada 2015 roku, lecz dostarczone dopiero w dniu 18 listopada 2015 roku, tj. po upływie 7-dniowego terminu. (vide akta organu rentowego oraz akta sądowe k.19)

W odwołaniu ubezpieczony zaskarżył decyzję w zakresie obniżenia wysokości zasiłku za okres od 10 do 18 listopada 2015 roku. Podniósł, iż zwolnienie lekarskie zostało dostarczone w terminie, tj. w dniu 13 listopada 2015 roku przez jego syna. (vide k.2, 43-44, 49, 71)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. (vide k.3-4)

Postanowieniem z dnia 10 marca 2016 roku tut. Sąd zawiadomił zainteresowanego A. J. o toczącym się postępowaniu. (vide k.21)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M. był niezdolny do pracy w okresie od 3 listopada do 7 grudnia 2015 roku, na potwierdzenie czego w dniu 9 listopada 2015 roku otrzymał stosowne zaświadczenie lekarskie. W dniu 13 listopada 2015 r. zaświadczenie lekarskie zostało doręczone do siedziby pracodawcy ubezpieczonego, tj. (...) A. J. przez syna ubezpieczonego – S. M. i przekazane do rąk pracownika A. C.. Ubezpieczony nie był w stanie samodzielnie dostarczyć zaświadczenia z uwagi na stan zdrowia i konieczność opieki lekarskiej oraz wypadające w dniu 11 listopada 2015 roku święto państwowe.

Na zaświadczeniu znajduje się adnotacja, iż zaświadczenie zostało przedłożone pracodawcy, tj. zainteresowanemu A. J. w dniu 18 listopada 2015 roku. Zaświadczenie zostało przesłane do Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. Inspektorat w W. dnia 19 listopada 2015 roku.

Dowód: zaświadczenie lekarskie – akta organu rentowego k.1; zestawienie zaświadczeń lekarskich k.18; załącznik do pisma pracownika zainteresowanego z 2 czerwca 2016 roku k.36-37; zeznania świadka M. M. k.71; przesłuchanie stron – ubezpieczonego k.71

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku, znak (...) - (...) / (...), nr sprawy (...) (sprostowaną decyzją z dnia 24 lutego 2016 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...)) organ rentowy m.in. obniżył ubezpieczonemu wysokość zasiłku chorobowego o 25% za okres od 10 do 18 listopada 2015 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż zaświadczenie lekarskie za okres od 3 listopada do 7 grudnia 2015 roku zostało wystawione w dniu 9 listopada 2015 roku, lecz dostarczone dopiero w dniu 18 listopada 2015 roku, tj. po upływie 7-dniowego terminu.

Dowód: decyzja organu rentowego z 10 grudnia 2015 roku – akta organu rentowego k.9; decyzja organu rentowego z 24 lutego 2016 roku k.19

W okresie od 3 do 9 listopada 2015 roku ubezpieczony był hospitalizowany i przeszedł zabieg operacyjny. Po wypisaniu ze szpitala podlegał opiece lekarskiej w postaci wizyt domowych, początkowo także z zaleceniem skierowania do szpitala na oddział ortopedyczno-urazowy oraz towarzyszył mu silny ból (dnia 10 listopada 2015 roku). Stan zdrowia ubezpieczonego uległ nieznacznej poprawie w dniach 18-19 listopada 2015 roku, kiedy dolegliwości bólowe były nieznaczne, a ubezpieczony był już „chodzący” po zabiegu.

Dowód: dokumentacja medyczna k.12-16

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także co do zasady w oparciu o dowód z zeznań świadków i przesłuchania stron ograniczonego do przesłuchania ubezpieczonego, które wraz z dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd oddalił dowód z przesłuchania zainteresowanego z uwagi na jego dwukrotne nieusprawiedliwione niestawiennictwo (vide k.80).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Prawo ubezpieczonego do zasiłku chorobowego było bezsporne między stronami. Spór sprowadzał się do kwestii zaistnienia okoliczności powodujących obniżenie wysokości zasiłku, tj. dochowania terminu do przedłożenia zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 62 ust. ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014 r. poz. 159 j.t. ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie otrzymania przez ubezpieczonego zaświadczenia lekarskiego, zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest obowiązany dostarczyć nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi zasiłków, z uwzględnieniem ust. 2, który stanowi, iż ubezpieczony, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, obowiązany jest dostarczyć zaświadczenie lekarskie w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi składek, który przekazuje je niezwłocznie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podając datę dostarczenia tego zaświadczenia przez ubezpieczonego.

Z mocy art. 61 ust. 1 ustawy zasiłkowej prawo do zasiłków określonych w ustawie i ich wysokość ustalają oraz zasiłki te wypłacają: płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe, którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych (pkt 1); Zakład Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym, których płatnicy składek zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego nie więcej niż 20 ubezpieczonych (pkt 2 lit. a).

Niezależnie zatem od tego, czy płatnikiem zasiłku chorobowego dla ubezpieczonego był zainteresowany pracodawca, czy też organ rentowy, ubezpieczony był obowiązany przedłożyć otrzymane zaświadczenie lekarskie zainteresowanemu w terminie 7 dni od jego otrzymania.

Na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy zasiłkowej niedopełnienie obowiązku określonego w art. 62 ust. 1 i 2 powoduje obniżenie o 25% wysokości zasiłku przysługującego za okres od 8 dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia lekarskiego, chyba że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż nie zaistniały okoliczności uzasadniające obniżenie wysokości zasiłku chorobowego dla ubezpieczonego.

Ubezpieczony otrzymał zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy w okresie od 3 listopada do 7 grudnia 2015 roku w dniu 9 listopada 2015 roku. Zaświadczenie to zostało przedłożone zainteresowanemu pracodawcy w dniu 13 listopada 2015 roku przez syna zainteresowanego, a zatem z zachowaniem przepisanej 7-dniowego terminu.

Zaznaczenia przy tym wymaga, iż ustalając stan faktyczny sprawy Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. C., iż zaświadczenie lekarskie zostało dostarczone pracodawcy w dniu 18 listopada 2015 roku (vide k.70 verte), a także pismu z dnia 2 czerwca 2016 roku sporządzonym również przez A. C. w imieniu zainteresowanego, w którym ww. wskazywała na takie właśnie okoliczności sprawy (vide k.35-35 verte). Powyższe stoi w oczywistej sprzeczności zarówno z przesłuchaniem samego ubezpieczonego, jak i zeznaniami świadka M. M., którzy wskazywali, iż zaświadczenie zostało przedłożone pracodawcy w dniu 13 listopada 2015 roku.

Sąd podziela co do zasady stanowisko, iż to nie ilość materiału dowodowego lecz jego jakość winna stanowić podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy, jednakże pogląd ten nie może znaleźć pełnego odzwierciedlenia w niniejszym postępowaniu. Dopuszczone w sprawie dowody wskazywały bowiem na dwie różne daty dostarczenia zaświadczenia lekarskiego pracodawcy, lecz dowody wskazujące na dostarczenie zaświadczenia w dniu 18 listopada 2015 roku miały w zasadzie jedno „źródło pochodzenia”, którym była świadek A. C.. To ona sporządziła pismo z dnia 2 czerwca 2016 roku oraz uczyniła adnotację o dacie wpływu na odwrocie zaświadczenia lekarskiego. Na datę wpływu zaświadczenia jako 13 listopada 2015 roku wskazywały natomiast dwa różne źródła osobowe, tj. świadek M. M. oraz sam ubezpieczony. W tych okolicznościach, Sąd nie znalazł podstaw do dania wiary dowodom wskazującym na datę wpływu w dniu 18 listopada 2015 roku, mimo takie adnotacji na zaświadczeniu, zwłaszcza, iż zainteresowany pomimo dwukrotnego wezwania (vide k.57, 60, 64, 69, 71 verte, 73, 80, (...)) z dnia 1 marca 2017 roku) nie stawił się na przesłuchanie, by (przynajmniej potencjalnie) potwierdzić datę wpływu zaświadczenia wskazywaną przez świadka A. C..

Niezależnie od powyższego ubezpieczony zachowałby prawo do zasiłku w pełnym wymiarze nawet w przypadku ustalenia, iż zaświadczenie w rzeczywistości wpłynęło do zainteresowanego po terminie.

W okresie od 3 do 9 listopada 2015 roku ubezpieczony był bowiem hospitalizowany i przeszedł zabieg operacyjny, a po wypisie wymagał stałej opieki lekarskiej w postaci wizyt domowych. Jego stan zdrowia poprawił się dopiero w dniach 18-19 listopada 2015 roku, kiedy dolegliwości zmniejszyły się, a ubezpieczony był już pacjentem „chodzącym”. Stwierdzić zatem należy, iż w okresie od otrzymania zaświadczenia lekarskiego, aż do dnia 18-19 listopada 2015 roku ubezpieczony z uwagi na stan zdrowia nie był w stanie samodzielnie dostarczyć zwolnienia lekarskiego zainteresowanemu. Niedostarczenie zaświadczenia lekarskiego w terminie miałoby zatem miejsce z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego, o których stanowi art. 62 ust. 3 in fine ustawy zasiłkowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10 do 18 listopada 2015 roku.